

Labklājības ministrija saņēmusi 17 vēstules, kurās uz ārvalstīm adoptēti bērni pauž pateicību par iespēju iegūt ģimeni un aicina to neliegt citiem bērniem.

Publicēts: 10.03.2020.

Preses relīzes

Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijas vēlme noteikt moratoriju ārpusģimenes aprūpē esošo bērnu adopcijai uz ārvalstīm pēdējās dienās izraisījusi plašu ažiotažu. Labklājības ministrija šo ideju neatbalsta, norādot uz vairākiem riskiem. Lai nepārdomātu lēmumu rezultāta neciestu bērni, ministrijas eksperti rosina izveidot darba grupu priekšlikumu rašanai iespējamiem normatīvā regulējuma grozījumiem.

Tikmēr pēdējo dienu laikā labklājības ministre Ramona Petraviča (KPV LV) saņēmusi kopumā 17 vēstules no bērniem, kuri adoptēti uz ārzemēm un par to pauž pateicību, kā arī lūdz neliegt šādu iespēju arī citiem institūcijās esošiem bērniem. Vēstulēs viņi klāsta savu adopcijas pieredzi un to, cik ļoti ir pateicīgi Latvijai un iespējai, ka viņi varēja iegūt īstu ģimeni, kura par viņiem rūpējas, ņem vērā viņu vēlmes un vajadzības. Vairākas vēstules ir no pilngadīgiem savulaik adoptētiem jauniešiem, kurās viņi stāsta ar ko nodarbojas, piemēram, mācās par policistu, medicīnas darbinieku, ir nodibinājuši ģimenes. Daudzi raksta, ka nav aizmirsuši Latviju un seko līdzī notikumiem Latvijā, gatavo latviešu ēdienus, runā latviski ar dzimtenē palikušajiem draugiem. Tāpat daudzi adoptētie bērni uzsver, ka adopcija ir labākais, kas ar viņiem ir noticis.

Vienlaikus vairāk nekā 10 nevalstiskās organizācijas un aktīvisti ar vēstuli vērsušies pie valsts augstākajām amatpersonām, valdības, parlamenta un tiesībsarga paužot neizpratni par Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijas lēmumu par ārvalsts adopcijas moratoriju.

Vēstules autorus bažīgus dara fakts, ka komisijas sēdē piedalījās tikai tās nevalstiskās organizācijas, kas publiskajā telpā pauž savu nostāju pret ārvalstu adopciju, bet nebija pārstāvētas organizācijas, kurām ir pretējs viedoklis. Uzaicināto personu vidū nebija ne bāriņtiesu pārstāvji, ne bērnu namu un jauniešu centru vadītāji, ne bērnu tiesību aizsardzības institūciju pārstāvji, ne organizācijas, kas pārstāv tos bērnus, kas ir izauguši no "sistēmas". Neesot izprotama arī lēmuma pieņemšanas steiga, jo šobrīd Latvijā attiecībā uz ārvalstu adopciju nav izveidojusies krīzes situācija, nav ārkārtas apstākļi vai būtiski cilvēktiesību pārkāpumi. Vēstulē uzsvērts, ka ANO Bērnu tiesību konvencijas 12. pants paredz, ka dalībvalstu pienākums ir nodrošināt, lai ikvienam bērnam, kas ir spējīgs formulēt savu viedokli, būtu tiesības brīvi to paust visos jautājumos, kas skar bērnu un valsts pienākums ir šos uzskatus pienācīgi ņemt vērā. Paredzot aizliegumu bērniem tikt adoptētiem uz ārvalstīm, bērna intereses un viedoklis nemaz netiktu uzklauts. Vēstulē vērsta uzmanība uz situāciju kādā nonāk bērnu namu bērni, kad sasniedz 18 gadu vecumu – viņiem ir praktiski neiespējami iestāties augstskolā, iegūt labi apmaksātu darbu, nodrošināt sev pienācīgu iztiku un veidot pilnvērtīgu ģimeni. Pirms tiek realizēta iecere par ārvalstu adopcijas aizliegumu, nevalstiskās organizācijas mudina izstrādāt atbalstu bērniem, kas ir sasnieguši 18 gadu vecumu veiksmīgas patstāvīgās dzīves uzsākšanai.

Vēstules autori atgādina, ka saskaņā ar Labklājības ministrijas datiem, šā gada sākumā institūcijās bija vairāk nekā 800 bērnu vecumā virs deviņiem gadiem. Interesi par bērniem šajā vecuma grupā pērn izrādīja vien četri adoptētāji. Liedzot adopciju uz ārzemēm, šiem bērniem liegta iespēja uzaugt ģimenē. Politīķi tāpēc aicināti šī jautājuma vērtēšanai piesaistīt kvalificētus speciālistus un rast risinājumus, kas atbilst bērnu labākajām interesēm.

<https://www.lm.gov.lv/lv/jaunums/labklajibas-ministrija-sanemusi-17-vestules-kuras-uz-arvalstim-adopteti-berni-pauz-pateicibu-par-iespeju-iegut-gimeni-un-aicina-neliegt-citiem-berniem>